יצחק שמואל אהרן
לעזער
היכל הקודש חסידי ברסלב
דרך ההר 21
יבנאל עיר ברסלב

בְּעֶזְרַת ה׳ יִתְבָּרַךְ

יוֹם ו׳ עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּלֶךְ ד׳ תִּשְׁרֵי ה׳תשפ״ו

הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה יַגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיִבְנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֶב, עִיר שׁוֹמְרֵי הַלָּשׁוֹן, עִיר הַשִּׂמְחָה, וְדִי בְּכָל אֲתָר וַאֲתַר, הֲוָיָ״ה עֲלֵיהֶם יַשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשַּׁבָּת קוֹרְאִין פָּרָשַׁת וַיֵּלֶךְ, וְתֵבֵת וַיֵּלֶךְ מַתְאִים לָנוּ מְאֹד, כִּי הִנֵּה הָלַכְנוּ לְרַבֵּנוּ זַ״ל וְהִנֵּה חָזַרְנוּ בָּרוּךְ ה׳, וְזָכִינוּ לְקַבֵּל אֶת כָּל הַתִּקּוּנִים הַנִּפְלָאִים שֶׁרַבֵּנוּ זַ״ל עוֹשֶׂה עִמָּנוּ וְעִם כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, עַל־כֵּן עָלֵינוּ לִהְיוֹת שְׂמֵחִים וְעַלִּיזִים בְּשִׂמְחָה שֶׁאֵין לָהּ סוֹף וְקֵץ, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ זַ״ל בְּפֵרוּשׁ שֶׁמִּי שֶׁהָיָה אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לִשְׂמֹחַ כָּל הַשָּׁנָה, וְאִלּוּ מָלֵא פִּינוּ שִׁירָה כַּיָּם אֵין אָנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ לָתֵת לָנוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּזֶה אֵצֶל רַבֵּנוּ זַ״ל, וּבְוַדַּאי פָּעַלְנוּ יְשׁוּעוֹת וְרַחֲמִים לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, וּתְהֵא שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרֶכֶת בְּכָל הָעִנְיָנִים.

וְתִזְכְּרוּ נָא אַחַי וְרֵעַי הַיְקָרִים, שֶׁלֹּא חָזַרְנוּ הַבַּיְתָה וְעָזַבְנוּ אֶת רַבֵּנוּ זַ״ל בָּעִיר אוּמָן, אֶלָּא חָזַרְנוּ הַבַּיְתָה וְלָקַחְנוּ אֶת רַבֵּנוּ זַ״ל אִתָּנוּ, וַאֲנַחְנוּ מַתְחִילִים לְצַיֵּת אֶת רַבֵּנוּ זַ״ל וּלְקַיֵּם עֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת בְּתָמִימוּת וּבְפָשִׁיטוּת גְּמוּרָה, כּוֹלֵל כָּל הָעֵצוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ זַ״ל בִּלְמוּד הַתּוֹרָה וּבַעֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה וּבַעֲשִׂיַּת צְדָקָה וָחֶסֶד וּבְשָׁלוֹם־בַּיִת וּבְחִנּוּךְ הַיְלָדִים וְכוּ׳, וּבָזֶה נֶחְשָׁב שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲדַיִן אֵצֶל רַבֵּנוּ זַ״ל וְרַבֵּנוּ זַ״ל נִמְצָא אֶצְלֵנוּ מַמָּשׁ, שֶׁזֶּהוּ סוֹד פָּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ (דְּבָרִים לא, א) **וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל,** שֶׁאַף־עַל־פִּי שֶׁיֵּשׁ מַשָּׂג שֶׁל ״וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה״, שֶׁהַצַּדִּיק הָלַךְ אוֹ שֶׁהָלַכְנוּ מֵהַצַּדִּיק, אֲבָל הַדִּבּוּרִים שֶׁלּוֹ וְהָעֵצוֹת שֶׁלּוֹ גַּם־כֵּן הוֹלְכִים וְהֵם חַיִּים וְקַיָּמִים אֵצֶל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְעַל־יָדָם הַצַּדִּיק מַמְשִׁיךְ לְהַנְהִיג וּלְהַדְרִיךְ אוֹתָנוּ, שֶׁזֶּהוּ ״וַיְדַבֵּר״ לְשׁוֹן הַנְהָגָה, כְּמוֹ ״דַּבֵּר״ אֶחָד לָדוֹר, וְהַצַּדִּיק עוֹמֵד חַי וְקַיָּם לָנֶצַח.

עַל־כֵּן אַחַי וְרֵעַי הַיְקָרִים, בּוֹאוּ נָא וְנַעֲשֶׂה הִתְחָלָה חֲדָשָׁה בְּהִתְקָרְבוּתֵנוּ לְרַבֵּנוּ זַ״ל, וְנַתְחִיל לְהַחֲיוֹת עַצְמֵנוּ עִם כָּל דִּבּוּר וְעֵצָה שֶׁל רַבֵּנוּ זַ״ל וּלְחַיּוֹת עִמָּהֶם מַמָּשׁ, וְאָז תִּהְיֶה שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרֶכֶת וּתְ׳הֵא שְׁ׳נַת פְּ׳אֵר וְ׳יפִי בְּרוּחָנִיּוּת וּבְגַשְׁמִיּוּת, שְׁנַת גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.

הַמְאַחֵל לָכֶם שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ וַחֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְפֹאֶרֶת!

יצחק שמואל סרין אהרן